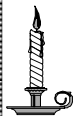

בס"ד כח' כסלו ה'תשע"ח

הדלקת נרות - 16: 19

צאת השבת - 17: 10

רבנו תם - 17: 41

שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 892

@ השבת "מברכין". אין אומרים "צדקתך".

@ ר"ח טבת יחול בע"ה בימים שני ושלישי.

יחדשהו הקב"ה עלינו לטובה ולברכה לשון ולשמחה לפרנסה טובה לישועות ולבשורות טובות ולגשמים בעיתם, אמן.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל

לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "דוני ושמי" (זכריה ב')

מרתק - ראו בעמוד 2 סיפור מההפטרות

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בביה"ב "אוהל-מועד" ב- 20:30

פרשת מקץ

מרן ראש הישיבה הגאון רבי אהרון יהודה לייב שטיינמן זצוק"ל תולדות חייו

מרן ראש הישיבה נולד ביי"ד חשוון תרע"ה בעיירה קמניץ להריו הגאון רבי נח צבי שטיינמן ז"ל ואמו גיטל פייגא.

100 שנות תורה

בשל מלחמת העולם הראשונה היגרו הוריו מבריסק לקמניץ, וכל אותה העת הם היו מקורבים לרב מבריסק מרן הגי"ר יצחק זאב סולובייצקי זצ"ל. בגיל 9 נכנס מרן ראש הישיבה ללמוד בישיבת תורת חסד בבריסק שבראשה עמד הגאון רבי ישראל חיים קפלן זצ"ל, ואף הוסמך לרבנות על ידי הגאון רבי שמחה זליג ריגר זצ"ל, מרבני העיר בריסק. במשך שנים למד בחברותא עם הגאון רבי יוסף דב סולובייצקי זצ"ל.

בהמשך למד מרן ראש הישיבה בישיבת קוברין אצל הגאון רבי פסח פרוסקין זצ"ל, ובשיבת קלצק אצל הגאון רבי אהרן קוטלר זצ"ל - שם גם הכיר לראשונה את מרן ראש הישיבה הגרא"מ שך זצוק"ל שניהן כר"מ בישיבה.

בשנת תשל"ז הקים מרן ראש הישיבה את ישיבת יגאון יעקב בבני ברק, שבראשה עמד במשך שנים רבות, ולימים מינה את חתנו הגאון רבי זאב ברוך לעמוד בראשותה.

את ישיבת 'ארחות תורה' בבני ברק, מהישיבות המובהקות והנחשבות כיום, הקים מרן ראש הישיבה בשנת תשנ"ט ואף בה מסר שיעורים ושיחות מוסר באופן קבוע. לימים פתחה הישיבה סניפים נוספים ברחבי הארץ.

השבוע, יום שלישי כ"ד בכסלו, ערב חג החנוכה, השיב מרן ראש הישיבה את נשמתו ליוצרה.

חלק קטן מתוך הצוואה :

א. אבקש מאוד לא להספידי ולא לעשות עצרת התעוררות או עצרת אבל. ב. מקומי בבית החיים בין אנשים פשוטים. ג. לא לכתוב על המצבה שום תארים, רק "פה נקבר רבי אהרן יהודה לייב בן רבי נח צבי שטיינמן". ד. המצבה תהיה הכי זולה ופשוטה, לא לבזבז כסף עבור קניית מקום בבית הקברות שעולה ביוקר. ה. אבקש ללמוד פרק אחד משניות עד גמר י"ב חודש, והבנות יאמרו כל יום עשרה פרקי תהילים, גם בשבת וביום טוב. ו. אבקש שלא להזכירני בשם צדיק או ירא שמים, שלא אתבזה על ידי זה בעולם האמת.

- ← מעליי הפרשה:
- ← יוסף פותר את חלומותיו של פרעה ועולה לגדולה בארץ מצרים.
- ← יוסף נושא לאישה את אסנת בת דינה, אשר יולדת לו שני בנים: אפרים ומנשה.
- ← לאחר שעברו שבע שנות השובע, הגיעו שנות הרעב כפי שניבא יוסף.
- ← עשרת אחי יוסף באו מצרימה לשבור אוכל.
- ← יוסף הכירם והם לא הכירוהו. הוא דורש מהם להביא את בנימין.
- ← האחים סיפרו ליעקב על הקורות אותם, יעקב מסרב לשלוח את בנימין.
- ← יוסף מקבל את אחיו בכבוד רב ומסדר להם משתה כיד המלך.
- ← הבחינה והניסיון בגביע שנמצא באמתחת בנימין.

ויהי מקץ שלשתים ימים ופרעה הולם...

אין יוהי אלא לשון צער. שואלים מה הצער שיש שפרעה חולם חלום, וכן למה אמר שנתים ימים וכי יש שנתים שהם לא ימים? ואפשר שהצער הוא מפני שבאותו חלום נהיה אח"כ צער לישראל שירדו למצרים בגלל הרעב שהיה במצרים.

אפשר לרמוז ויהי-אדם יש לו צרה וצער, יקיים מקץ-מיוון קיול ציום, דהיינו ירבה בתפלה וצדקה וינצל וכך הצער יהיה אצלו בבחינת מוקצה.

"מקץ שלשתים ימים"

אם אדם מקץ משנתו הרוחנית יכול הוא לתקן את שנותיו בכמה ימים.

"והתרב משיאת בנימין ממישאת כלם המיש ידות"

חג חנוכה תמידי חל בשבוע של פרשת מקץ ומרמוז בפסוק זה דהיינו חמש ידות שזה רמז למה שכתוב ב"על הניסים" 5 פעמים ביד: "מסרת גיבורים ביד חלשים" "רבים ביד מעטים" "טמאים ביד טהורים" "ירשעים ביד צדיקים" "וודים ביד עוסקי תורתך". (ר' נפתלי מרופשיץ)

"ויהי כאשר פתח לנו כן היה"

ויהי לשון צער כי שר המשקים נצטער על כך שיוסף הוא שפתח להם חלום וכן היה. (משמרת איתמר)

נצחו אראלים את המצוקים. צוות העלון "אברהם יגל" וכל העולם היהודי מבכים את שירתו של מורנו ראש הישיבה הרה"ג אהרון יהודה לייב שטיינמן בן גיטל פייגא זצוק"ל. "וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה".

הסידור ממשול מדוד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

חודש טבת

מזל החודש: גדי, על שום שבחודש טבת בשנה מבורכת גשמים מתחילים השדות להוריק והגדיים יוצאים למרעה. טבת הוא החודש העשירי למניין חודשי השנה לציאת מצרים מניסן, והרביעי למניין חודשי השנה לבריאת העולם מתשרי.

שמות החודש: במקרא מוזכר החודש פעם אחת בלבד במגילת אסתר "בחודש בעשירי הוא חודש טבת".

רוב שמות החודשים במקור כנראה **בבלי** והובא ע"י שבי ציון. במקורות מוזכרים כמה טעמים לשם החודש: טבת מלשון **טובה**, כי בחודש הזה היתה טובה לישראל.

"**טבת גדלה בו הדסה**". הדסה היא אסתר שנקלחה בחודש זה לבית המלך אחשוורוש ובכך צמחה טובה לעם ישראל, שכן אסתר השפיעה על ביטול גזרת המן. (קידוש ירחים דר' פנחס).

טובה אחרת צמחה לעם ישראל, בחודש טבת, "**שבו נהרג סיחון ועוג שנתיירא משה מהם**" (מדרש שמות החודשים).

סיבה אחרת לשם היא אולי מלשון **הטבה**, תיקון שיפור, ראש חודש טבת חל בסיום חג החנוכה והוא מקבל הארת נרות על כל ימי החודש, כי בראש תלוי כל החודש כלומר בהטבת הנרות. ימיו 29 = כ"ט - ראשי תיבות: **כל-טוב**.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

"חנוכה מלשון חינוך"

חנוכה, חג בו אנו מחנכים את עצמנו וילדינו להאיר את החשיכה. חג בו החינוך היהודי גבר על החינוך היווני, דרך התורה ניצחה את דרך הכפירה.

נאמר: "נר ה' נשמת אדם" פירוש - האדם הוא נר מאיר.

ובמקום אחר נאמר כי "נר מצווה תורה אור", על כן המצווה הינה כנר, מאיר. נר קטן מאיר החשיכה, אך אורו מאיר מקומית על הסביבה, כמוהו, המצווה מאירה באופן נקודתי. אף אנו כבני אדם, פועלים בנקודות קטנות, במעשה קטן אנו מאירים ומשנים את פני הסביבה.

וכך: נר ועוד נר... מצווה ועוד מצווה, מעשה טוב ועוד אחד... יאירו אט אט את העולם כולו...

וכמו הנרות מאירים הם ילדינו, לכל ללד וילד אור מיוחד, מיוחד רק לו. עלינו מוטלת הזכות והחובה, לשמור על נרותינו הקטנים ולחנכם למען יגדלו אורם ויתעצם, למידות טובות, לאהבת העם והארץ, אהבת ה' ותורתו...

ע"י לימוד, חינוך, שיחה והסברה והכי חשוב ע"י היותנו משמשים להם דוגמה טובה. ככל שנוסיף שמן טוב לאורם כך ילך הוא בעז"ה ויגבר. מי ייתן ותצלח דרכנו ונזכה לחנכם על ברכי התורה והאמונה, בדרכי האבות והאמהות הקדושים.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרח"ג **י"ח יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לנשים
בתיקון ביתנו החשובה

פרכה והלכה

לשמאל ולעופרה כהן זהה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם ולנשים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

פרכה והלכה

כפרוספר ושישינה בן-שטרית על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם ולנשים רבות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

פרכה והלכה

כירון-אהרון בן-סיגלית-תהלן שיהיה לזיווג הנון משורש נשמתו ויתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וזיווג הגון לסיגלית-תהלן בת שושנה-רוזי

כל הישועות והברכות

כשישינה ואליהו יעקובי שתדמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות השיעור בלוויין זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה לרפואת **נהיית נורית** בת גרולשן לזיווג הגון **לרחמים בן נהיית** חבדיל לעיני מרדכי בן ציפורה ז"ל

כל הישועות והברכות

לאכירין וספיר הכיונה שתדמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות השיעור בלוויין זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם ויתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם ולנשים רבות טובות ונעימות ויראו נחת מכל יוצאי חלציהם

פרכה והלכה

רפואה שלימה לכהן-יוסף בן שרונה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושם"ח גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לנשים רבות טובות ונעימות

פרכה והלכה

למהנן וסיני ישראל על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם ולנשים רבות טובות ונעימות משרש נשמתם לכל ילדיהם

פרכה והלכה

רפואה שלימה לשישינה-רוזי בת מרים לסיגלית בת שושנה-רוזי לאירלי בת שושנה-רוזי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריהן ושם"ח גידיהן רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לנשים רבות טובות ונעימות

כל הישועות והברכות

לזיווג הגון **אנה, קול אנה, קול אנה** ז"ל מרדכי ואיחולים לבניי יוסף ואהובה **באבאי** הי"ו רב"ן ואסתר **חמד"ה** הי"ו לנישואי **לוי-יחזק** עם הודיה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

פרכה והלכה

לאברהם ומיירה הקקיא על כל הסיוע והעזרה לזכיו הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם ולנשים רבות וטובות

פרכה והלכה

לעניי הצנועה והענוה **יעקב בן-שטרית** בן סעדה ז"ל א' טבת פקידת שנתו שימלץ טוב בעד משפחתו

פרכה והלכה

לעניי הצנועה והענוה **עיישה בן-שטרית** בת מרים ז"ל יג' כסלו פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

פרכה והלכה

לעניי הצנועה והענוה **אסתר נאמן** בת מרדכי וביבי ז"ל ב' טבת פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

פרכה והלכה

לעניי הצנועה והענוה **יעקב לארי** ז"ל בן משאלה ומרים שיחיו השבוע פקידת שנתו שימלץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום ומבדרך

<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :</p>	
<p>שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו נהוראי-חנניה בן דינה ומיכל הי"ו באבאי באבאי בן מרדכי הי"ו יהונתן אריאלי בן שרה הי"ו נאה אלעזר בת חנה מנב"ת לאית יעקובי בת גרולשן מנב"ת</p>	<p>אברהם-יגל בן רעות הי"ו ניסים דודי בן שרה הי"ו יחזק נאמן בן שרה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נעימה שלמוזה בת מרים מנב"ת חנה דוידי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הונו בת מרי מנב"ת דליה ניסימי בת גורג"ה מנב"ת רויה סינדיני בת חנה מנב"ת</p>
<p>לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתהיה משאלה עזרא נאמן בן חנוס ז"ל אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל יוסף כרמי בן רחל ז"ל נתלי דהן בן רבקה ז"ל משיח אליאס בן רחל ז"ל דוד נתני בן מרים ז"ל חיים אטון בן לויזה ז"ל</p>	<p>משה מזרחי בן מרים ושאל ז"ל משה מוסאי בן אסתר ז"ל סיגלית סמדר כלמי בת דינה ז"ל רחל חכמן בת מסעודה (מזל) ז"ל רוזי-לירי בת יעל ויוסף ז"ל מרים בת רחל ז"ל מזל-טובה בת לטיפה ז"ל רבקה אביבה בת יקוט ז"ל</p>
<p>מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו</p>	<p>בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

יהי מקץ עשרת ימים ופרעה וזלם והיה עמר על היאר:
פרשת מקץ לעולם יוצאת בשבת חנוכה. ורמזים מהפסוק:

ויהי = 1 - ובכסלו. יחי - גימטריא כה'.
(בכה' בכסלו חוגגים חנוכה)

מקץ = מכסלו קמו צריו.

שנתים = שמאל נר תדליק, ימין מזוזה.

ימים = ימנע מבכיה ימנע מהספד.

(שדברים אלה ואבלות אסורים בחנוכה)

ופרעה = ופירשו רבותינו עליהם השלום.

הלם = ח' לילות מדליקין.

והנה עומד = וצאת תכובים גדליק תנרות עד מניעת דרכים.
(עד שתכלה רגל מן השוק).

על היאר = עד ליל השמיני ישרפו אור רובם.

וכן לומדים את הלכות חנוכה מכל האותיות:

א - ח. = א' נר ראשון, ב' נר שני וכך הולך ומוסיף עד ח'.
ט = טפחים.

י = עשרה.

כ = בשרה. מעשרה טפחים והילך החנוכה כשרה.

ל = למעלה.

מ = מעשרים.

נ = נר.

ס = סוכה.

ע = עירוב.

פ = פסולה. (נר, סוכה, עירוב, מעל עשרים אמה פסולים).

צ = צריך.

ק = קדושה.

ר = ראויה.

ש = שלושה הנ"ל צריך בהם קדושה.

ת = תמיד.

(הובא מספר כסא רחמים, לאחד מחכמי העדה הפרסית).

דון בן או בת נשואים המת ארזים אצל חוריהם

כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, שכן או בת נשואים, המתארחים אצל חוריהם, אינם צריכים להשתתף כלל בהוצאות השמן והפתילות, משום שהם נחשבים ממש כבני הבית, ויוצאים ידי חובה בהדלקת הנרות של בעל הבית. מכל מקום כתב הגאון רבי דוד יוסף שליט"א, שאף באופן כזה נכון להחמיר להשתתף בהוצאות השמן והפתילות.

"זאת חנוכה"

ביום האחרון של חנוכה, הנקרא בשם "זאת חנוכה" - מסתיימים שמונת ימי החנוכה, ולכך כמה השלכות הלכתיות:

לגבי השמן שנותר בחנוכה - מה שנותר מההדלקה של אתמול, המנהג הוא להשתמש בו להדלקה של היום. מה שנותר לאחר היום השמיני, יש בו קדושה - אסור בהנאה, ואין להשתמש בו לשום צורך שהוא, אלא לשורפו במדורה לעצמה. הוא הדין לפתילות שנותרו בחנוכה.

מנהג ישראל קדושים, לשמור את השמן והפתילות ולהצניעם עד ערב פסח ולשורפם עם ביעור החמץ.

בדרך כלל בחנוכה אנו קוראים בפרשת - "מקץ". בסוף פרשת "מקץ" נכתבו מספר התיבות (המילים) בפרשה 2025.

המילה נר בגימטריא 250 כפול שמונת ימי חנוכה נקבל 2000 נוסף את היום שבו נהוג את חג החנוכה כה' (25) בכסלו נקבל יחד (כמנין התיבות בפרשה).

$$2000 = 8 \times 250, \quad 2000 = 25 + 2000 = 2025$$

יהי רצון שבזכות הדלקת נרות החנוכה נזכה בקרוב להדליק נרות בחצרות קדשך - בבית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימנו, אמן כן יהי רצון.

הידעת? סיפור מההפטרה

הפטרות מקץ: "רוני ושמחי" (זכריה פרק ב', יד')

ההפטרה הקבועה לפרשת מקץ היא משפט שלמה במלכים א' פרק ג'. בדרך כלל אין קוראים הפטרה זו כיוון שברוב השנים חלה שבת חנוכה בפרשת מקץ. בפעם האחרונה שקראנו את ההפטרה הזאת היה בשנת תשס"א, ובע"ה בשנת תשפ"א נקרא אותה שוב. ההפטרה מתחילה: "ויוקץ שלמה והנה חלום" ואילו פרשתנו פותחת "ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חולם חלום וכי' ובהמשך: "ויוקץ פרעה והנה חלום".

החלומות תופסים מקום מרכזי בחייו של יוסף, ובגלל החלומות קיבל מאחיו את התואר "בעל החלומות", וגרם לקנאתם, קנאה שהביאה למכירתו למצרים. חלומות שר המשקים ושר האופים, בבית הסוהר, נטעו בו תקווה לשחרור, אך שר המשקים לא זכר את יוסף וישכחהו. חלומות פרעה הוציאוהו מביית האסורים ועל פי העצה שיעץ יוסף לפרעה העלה אותו פרעה לדרגת משנה למלך מצרים. פרעה רואה את חוכמתו של יוסף "אין נבון וחכם כמודך" כך גם ה' אומר לשלמה "הנה עשיתי כדברך, הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמודך לא היה לפניך, ואחר כך לא יקום כמודך". חוכמת שלמה חוכמת אלוהים היא. כאשר אומר פרעה ליוסף "ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתור אותו", עונה יוסף: "בלעדי, אלוהים יענה את שלום פרעה".

הפטרות חנוכה: "רוני ושמחי"

הנביא זכריה חי בימי שיבת ציון ופעל לעידוד העלייה לארץ ישראל ובניית בית המקדש השני אשר נמנע על ידי העמים השכנים שהתנכלו לעם ישראל. המצב הכלכלי בארץ היה גרוע וההתלהבות של העם ירדה. זכריה הנביא הבטיח לעם שלמרות הקושי בבניית המקדש ה' ישרה את שכינתו בתוכו "הנני בא ושכנתי בתוכם נאם ה'". ומעודד את העם שלמרות החוסר משאבים לא להם לצפות לבית מפואר כמו ששלמה המלך בנה, ומבטיח כי "גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון". וזכריה מתנבא שרואה את יהושע כהן גדול לבוש בבגדים צואים, ומצווה לעומדים לפניו "הסירו הבגדים הצואים מעליו" פרוש: הקב"ה מצווה להסיר את הבגדים הצואים מהכהן הגדול ולהלבישו מחלצות, ז"א שכופרה חטאתו. ומה חטאתו שהכוהנים מבני החשמונאים ישתלטו גם על המלוכה, וזה אסור כי כתוב "לא יסור שבט מיהודה". ממשך הנביא ואומר שהמלאך העיר אותו משנתו ושואל מה אתה רואה ואומר "ראיתי והנה מנורת זהב כולה... ושבעה נרותיה עליה".

לסיכום: אנו רואים קשר בין ההפטרה לפרשה. כמו שהגיע זמנו של יוסף להיגאל מבית האסורים עשו זאת במהירות שנאמר "וירצוהו" כך גם בניין המקדש השני שלמרות הקשיים ובעידודו של זכריה נבנה המקדש במהרה ועמד על תילו ובע"ה נזכה לבניין בית המקדש בקרוב ממש אמן. (בציפייה לגאולה ג.י.פ.)

האיש שחיפש להתחתן עם אשה רעה

היה פעם אדם צדיק, שלא הגיע לו סבל בעולם הזה, וימיו עברו עליו בשלווה ובנעימים. והנה בשיעור התורה שהשתתף בו, שמע פעם מרבו את דברי רבותינו (עירובין מא:): שמי שיש לו אישה רעה אינו רואה פני גיהנום. אדם לא יורש פעמיים גיהנום: או בעולם הזה או בעולם הבא. חשב האיש לעצמו: למה לי לסבול גיהנום בעולם העליון, שישרפו איתי יום ולילה באש הנוראה? עדיף לי לסבול שבעים שנה מאשתי, שתקלל שתרביץ, שתעשה מה שהיא רוצה, רק שאעבור את הסבל הרב ואכנס לגן עדן.

פנה מיד למישהו שבתחום ההיכירויות והשידוכים, ושאל אותו כמה הוא לוקח עבור למצוא לו אשה. אמר לו "אלף דולר מכל צד". אמר לו "שמע, אני אתן לך עשרת אלפים דולר, אך בתנאי אחד: שתביא לי את האשה הכי רעה בעולם! נקמנית, צעקנית, לא עושה רצון בעלה, בקיצור מרשעת אמיתית! ...

"השתגעתי!! תמה השדכן. "לא, אני מדבר ברצינות", אמר האיש. ואני מוכן לחתום לך על התחייבות!!"

אשה טובה קשה למצוא, כמו שאמר שלמה המלך, אך אשה רעה לא קשה למצוא... אמר לו השדכן "אין שום בעיה, בכל דור ישנן כמה נשים רעות. אציע לך כמה מהן"... אמר לו "לא, אין צורך בכמה, מספיקה אחת, רק שתהיה מרשעת!"...

חיפש השדכן אשה רעה, הגיע לשכונת הפחים ושאל "יש כאן אשה רעה?" אמרו לו בסוף הרחוב, שם בניין האחרון ישנו שלט "מתחם סגור"... מצורעת, כל השכנים בורחים ממנה, אפילו המשטרה פוחדת ממנה. הפה שלה מריח ריח צחנה- צעקות, קללות, אשה רעה ה' ישמור... התגרשה כבר שבע פעמים..."

הגיע השדכן אל המדוברת ואמר לה "תשמעי, יש לי הצעה מצוינת עבורך, יהודי צדיק יסוד עולם."

"ברצינות?" "כן". אמרה האשה לעצמה: לפחות עד החתונה אשחק אותה כאילו אני אשה טובה... התלבשה צנוע. וכמו כן החליטה לשתוק, כי אמרה: אם אדבר אהיה מוכרחה לקלל אותה... עדיף, אפוא, שאשתוק. ואכן בפגישות ישיבה כמו אילמת.

"בת כמה את?" "שאל החתן, והיא שתקה. כתבה לו בעט כמה הגיל כדי שלא תצטרך לפתוח עליו את פיה. "כמה פעמים התגרשת?" "הראתה לו באצבעות שבע... חשב האיש: זהו זה, כזו אשה אני צריך. יש למהר לערוך את החתונה בחג החנוכה שהאור בו נגלה ויתרחש לי נס על שמצאתי אשה כלבבי! ואכן בנר ראשון של חנוכה בעת החופה הודיע כי החליט לכתוב בכתובה סכום של שני מליון דולר! והוא היה אדם אמיתי, לא משקר. ומדוע התחייב על סכום עתק כזה?

כדי שגם אם יסבול ממנה קשות, לא יכול לגרשה, כי מהיכן ישיג שני מליון דולר... כך יסבול עד המוות ויגיע למעלה מזוכך וטהור. החופה נערכה כדת וכדין, ובסיומה צעדו בני הזוג אל החדר יחוד. בחדר יחוד פנה אליה ואמר לה "את התמונה הכי יפה שלי..."

כאן סוף סוף פתחה האשה את פיה ואמרה לו כך "יודאי יודע אתה שמהיום והלאה תהיה מסכן, אומלל, אני אמרר לך את החיים... אבל דבר אחד ברצוני להבין: האם לא אמרו לך שאני רעה? מדוע אם כן, בכל אופן התחתנת איתי?" אמר לה החתן בחיך

"אדרבה, רק על דעת כן התחתנתי איתך, שאת רעה. אם לא- זהו מקח טעות, הכל בטל!"

"מדוע?" התפלאה האשה.

"פשוט מאוד", הסביר החתן, "פוחד אני מדינה של גיהנום, ובגמרא כתבו שמי שיש לו אשה רעה אינו רואה פני גיהנום. מעדיף אני לסבול גיהנום כאן ממך, מאשר את הגיהנום שם.

"מה?! קראה האשה. "בעולם הבא אתה תשב בגן עדן ואני בגיהנום! לא יקום ולא יהיה!"

זורה האשה בתשובה ונהייתה צדקת יותר ממנו. מאז לא פתחה את פיה אלף אלף שנים טובה וחכמה.

לומדים אנו מכאן, שאם אדם שותק ומוכן לסבול בדומיה, אפילו אם יתחתן עם האשה הכי הגרועה בעולם, הרי שהאשה הכי רעה תהפוך לאשה הטובה והמתחשבת ביותר...

(הרב ניסים יגן זצ"ל מתוך "אור שרה" מס' 564)

ה"בוקר איר והאנשים שוכחה..." (בראשית מד/ג)

אמר רב יהודה אמר רב, לעולם יכנס אדם בכי טוב (באור יום) ויצא בכי טוב. שנאמר: "הבוקר אור והאנשים שולחו (פסחים ב). הדגישו חז"ל לומר "לעולם" כלומר בכל מצב, בין שהולך לדבר מצווה, ובין שהולך לדבר רשות. בין בימים של נסים כגון חודשי אדר וניסן המסוגלים לטובה, ובין ימים רעים כמו בין המצרים. לעולם יכנס ויצא בכי טוב. אך ידוע הדקדוק, הלא אין אדם נכנס לשום מקום אלא אם כן יצא ממקום אחר, הרי שהיציאה קודמת לכניסה. ואילו לשון הגמרא יכנס... ויצא בכי טוב. נזכרה היציאה קודם לכניסה. ראה שחז"ל הקדימו להשמיענו את הדין היותר מחודש. מאחר שברוב הפעמים אדם יוצא לדרכו רק כשהאיר היום, ואינו יוצא בסוף הלילה בשעה ששולטים המזיקים והגנבים, וכך היא הדרך ממילא – להמתין עד אור היום בשעה ששולט החסד על העולם, ואז נחפו לצאת לדרכו. אולם השכניסה ליעד שאליו הולך האדם מתאחר לשעות יותר מאוחרות, בשעה שהחושך יורד על הדרכים, אז נכנסים בני אדם למקומות ישוב. משם הדגישו חז"ל לנהוג בתבונה, אדרבא לא לאחר את הכניסה עד רדת הלילה, כניסה בשעה זאת היא "קשה" כי מידת הדין מתחילה לשלוט בעולם, ואדם יקדים את כניסתו, כשעדיין יום ומידת החסד שולטת.

(ראובן אמונה הי"ח) (לע"נ חנה בת יהודה וגיאני ע"ה)

"ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע בהן אין לו לאישה" (מא,מה)

אמרו חז"ל (יבמ' צז) 'הנטען מן האישה-אסור בפתה', כלומר מי שנחשד ויצא עליו קול בענינה של אשה מסויימת, אסור לו לשאת את פתה לאישה. וכתב על כך הרב יוסף בנימין שמעונוביץ זצ"ל: לפי דין הגמרא היה אסור ליוסף הצדיק לשאת את אסנת שהרי הוא נטען על אשת פוטיפר וממילא אסור בפתה. אלא שכבר כתב בעל הטורים כי יוסף נקרא 'פענח'-נטוריקון פוטיפר עינה נפשו חנינם. הרי שבקריאת שמו באופן זה כמו יצא אישור בעולם האומרי כי חשד זה היה עלילת שווא על יוסף ומבטל את דין הגמרא.

מכאן מוטעמים דברי הכתוב: 'ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח', ואחר זה שהוכיח שאין חשד ממש-ויתן לו את אסנת... לאישה!"

(ב. בר דיין הי"ח)